

Łaskawość i wspaniałomyślność króla

Rozważanie. To, co apostołowie słyszeli o konieczności przebaczenia i krzyczącej niesprawiedliwości tych, którzy się od tego usuwają, było, zdaje się, dosyć jasne. Jednakże Zbawiciel osądził za potrzebne przedłożyć im tę prawdę ku większemu jej zrozumieniu w następującym podobieństwie:

Przypodobane jest królestwo niebieskie człowiekowi królowi, który chciał kłaść liczbę z sługami swoimi. A gdy począł liczbę kłaść, przywiedziono mu jednego, który był mu winien dziesięć tysięcy talentów. A gdy nie miał skąd oddać, kazał go pan jego zaprzedać, i żonę jego, i dzieci, i wszystko, co miał, i oddać. A upadłszy sługa on, prosił go, mówiąc: Miej cierpliwość nade mną, a wszystko tobie oddam. A pan zlitowawszy się nad onym sługą, wypuścił go, i dług mu odpuścił (Mat. XVIII)

Zastosowanie. W osobie onego króla, który niespodziewanie zażądał od sług swoich spłacenia długów, chciej poznać króla królów, który w niepewnej chwili śmierci zażąda także od ciebie ścisłego rachunku... Czy będziesz mógł go złożyć? Z tej ogromnej liczby długów służi ewangelicznego, o której nam mówi Jezus, wnioskuje, do jakiej sumy urósć może dług grzechu, dług codziennych przewinień naszych. Cóż ty na to? Niestety! Zamiast wypłacać się Bogu z długów swoich rozlicznymi i niezawodnymi sposobami, ty ich na nowo zaciągasz tyle? ... Z dobroci zaś króla, który tak łatwo i tak wspaniałomyślnie odpuszcza dług słudze swojemu, wnioskuje, jak łatwo tutaj Boga przebłagać, jak łatwo tutaj możesz się wypłacić ze wszystkich długów swoich. Nie byłabyś szalonym, gdybyś to odkładał do życia przyszłego, do czyśćca, gdzie trzeba się będzie wypłacić aż do ostatniego pieniążka!

Uczucia. Akt wiary w tę prawdę.

Postanowienie. Czyń wszystko, co możesz, abyś się zupełnie Bogu wypłacił.